

in Edit. Vairāg.	पिवरनृकपालार्पितगलः
Schol. ibid.	पिवरनृकपालान्वितगलः
Cod. B. Vair.	पृथुतरपिठारार्पितगलः
Edit. Srīng.	पिवरककपालार्पितगलः
Schol. ibid.	पीठरकपालार्पितगलः
Cod. A.	मृन्मयकपालार्पितगलः
Cod. C.	पिठरकपोलार्पितगलः

Vocabulum पिवर = स्थूल in lexicis vix obvium, पीवर autem contra metrum peccat; नृकपाल *cranium hominis* putida lectio est et omnino videtur reiicienda, ut et आर्दित *vexatus*, pro quo अन्वित = युक्त stare posset, dummodo sensum praeberet idoneum. Lectio Cod. B. falsissima पिठरं tamen praebet, quod, quum Schol. A. et D. per मृन्मयपात्रं, cuius prior pars vel in textum irrepsit, explicaverint, non dubito quin vera sit vox, quae in contemptum quasi suffixum क adsumpserit (cf. अयंक *iste*, माणवक *homuncio* rell.). Tum etiam कपोल cum D. scribendum, Schol. कण्ठः Quibus omnibus rite perpensis, lectionem metro et sensui adaptavimus, vix enim decernendum est in talibus lectionibus quatenam a prima manu sit. Videant acuti doctique critici, quo successu textum restituerim; quae nisi probant, meliora expeto. Ultima sententiae verba Schol. hoc modo illustrat: अतो मदनः हतं अपि च आदौ शरीरावस्थया मृतप्रायः तं हन्ति मारयन्ति । hanc ob causam Amor *daemon devorans* vocatur *Nalod.* 2, 7. et *saevus Amor* apud veteres (*Tibull.* 3, 4, 65. *Ovid.* *Rem. Am.* 529.), quippe qui omnes cogat ad vexillum suum.

64. Supplicia addit, quibus ab Amore puniuntur ipsius dicto non audientes. Schol. rem bene illustrat: राज्ञो मुद्रया सर्वं कार्यं भवति अतो मदनस्य स्त्रीमुद्रया भवति । यो उल्लङ्घनं करोति तस्य राज्ञा दण्डकरो भवति मारयति च अतो मदनः rell. Desumpta etenim imago est a regis edicto, *فرمان* मुद्रा proprie *sigillum*, cuius formam feminini generis insolentiolem ideo forsitan inducit poeta ut cum जननी *genitrix* conveniat: hoc melius sane sensu passivo sumendum: ab Amore profectum ut *Gitagov.* 10, 2, 5. मन्मथनिर्देश *Cupidinis decretum* dicitur, quia ab Amore ipso proponitur lex mulieres esse colendas. Dein viros morosos et austeros eorumque varia castigationis genera, ex vita Indorum ascetica satis nota lepide tangit poeta et tanquam poenas depingit a rege illo inflictas. Sunt autem potissima devotionis genera ut nudi et capite tonso incedant sive comam implicatam gerant sive ut inter *quatuor ignes*, solem quintum superne habentes consideant (*Manu* 6, 23. ग्रीष्मे पंचतपास्तु स्यात्) de quo vetere praecepto पंचचर्षणिः *homines devoti* in *Vedor. spec.* p. 16. Rosen. lucem fortasse accipit. *Cranium* hominis denique manu gerunt qui hominem, imprimis Brāhma-nem occiderunt (*Manu* 11, 72. 73. 89.), victum in hocce cranio sibi colligentes; facile tamen inducor ut credam *cranium* h. l. pro vase quovis ascetico poni, Schol. पात्रं करे धृत्वा भिक्षाटनं कारिताः Tale proprie कमण्डलु et कुण्डो vocatur, quocum illud *κόνδυ* convenit